

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 3T/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011484
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2121011484.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Michalom Eliašom v trestnej veci obžalovaného J. J., nar. XX.XX.XXX v J., trvale bytom D. Y. XXXX/XX, J., pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01. apríla 2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný

J. J., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom D. Y. XXXX/XX, J.

sa uznáva za vinného, že

v období od 19.10.2016 až najmenej do 01.04.2022, s výnimkou obdobia od 03.03.2021 do 03.07.2021, kedy vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, v obci U. ani inde na území Slovenskej republiky úmyselne riadne a včas neplatil výživné na svoje maloleté deti J. J., narodeného XX.XX.XXXX, a W. J., narodenú XX.XX.XXXX, obaja bytom u matky X. R. v obci U. XXX, i keď mu vyživovacia povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa vyplývala priamo zo Zákona o rodine a výška vyživovacej povinnosti mu bola určená aj rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 25.02.2015, sp. zn. 19P/89/2014-16, právoplatným dňa 11.03.2015, tak, že je povinný prispievať na výživu maloletého J. sumou 50,-Eur mesačne a maloletej W. sumou 50,-Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky X. R., a následne rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 12.10.2017, sp. zn. 11P/72/2017-32, právoplatným dňa 12.10.2017 bol obvinený zaviazaný prispievať na výživu syna J. sumou 100,-Eur mesačne a na výživu dcéry W. sumou 100,-Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky X. R., a hoci si bol obvinený vedomý tejto vyživovacej povinnosti voči svojim maloletým deťom J. a W. J. a za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona už bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 16.08.2016, sp. zn. 1T/64/2016, právoplatným dňa 27.10.2016, ktorý mu bol doručený dňa 18.10.2016, nejavil dostatočný záujem nájsť a udržať si stále zamestnanie a zabezpečiť si pravidelný zdroj príjmov, z ktorého by mohol výživné uhrádzať, o prácu opakovane prišiel vlastnou vinou a o sprostredkovanie zamestnania nepožiadal ani úrad práce, pričom na výživu svojich maloletých detí obvinený prispel len dňa 02.05.2017 sumou 304,-Eur a dňa 28.04.2020 sumou 8,79,-Eur (cestou exekúcie) a dňa 15.12.2021 sumou 420,- Eur, čím mu za obdobie od 19.10.2016 do mesiaca marec 2022 (vrátane) vznikol dlh na výživnom vo výške 10.367,21,-Eur,

teda

- najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a uvedený čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

čím spáchal

- prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona

a odsudzuje sa:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, na ne p o d m i e n e č n ý trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 14.07.2021 na tunajšom súde obžalobu na obžalovaného J. J. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súd nariadil a vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní, na ktorom prečítal výpoveď obžalovaného J. J., nakoľko ten žiadal vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, svedkyňu - poškodenú X. R., oboznámil listinné dôkazy, a to rozsudok OS Trnava sp. zn. 19P/89/2014 zo dňa 25.2.2015 č.l. 62-64, rozsudok OS Trnava sp.zn. 11P/72/2017 zo dňa 12.10.2017 č.l. 65-66, trestný rozkaz OS Trnava sp.zn. 1T/64/2016 zo dňa 16.8.2016 + doručka č.l. 67-69, rozhodnutie UPVSAR Piešťany o priznaní nároku na náhradné výživné zo dňa 11.3.2020 č.l. 70-77, rodné listy : J. a W. J. č.l. 78-79, potvrdenie o návšteve školy zo dňa 21.1.2020 č.l. 80-8, správa UPSVAR J. zo dňa 11.12.2020 č.l. 83 + potvrdenie, správa UPSVAR J. zo dňa 28.12.2020 č.l. 85 + potvrdenie, správa UPSVAR Malacky zo dňa 18.3.2021 č.l. 87 + potvrdenie, správa Sociálnej poisťovne Bratislava zo dňa 21.7.2020 č.l. 89, správa Sociálnej poisťovne Bratislava zo dňa 22.7.2020 č.l. 90, správa Sociálnej poisťovne Bratislava zo dňa 29.7.2020 č.l. 91, správa Sociálnej poisťovne Bratislava zo dňa 19.8.2020 č.l. 93, správa exekútora Ing. N. S. zo dňa 12.3.2021 č.l. 114-120, správa UVTOS Leopoldov zo dňa 10.3.2021 č.l. 126-130, správa UVTOS Bratislava zo dňa 22.4.2021 č.l. 131, trestný rozkaz OS Galanta sp.zn. 0T/72/2020 ppl. dňa 29.3.2020, pracovná zmluva spol. I.D.C. Holding Bratislava zo dňa 16.7.2020, tabuľky o priebehu plnenia vyživovacej povinnosti obžalovaného, lustrácia v databáze súdov, odpis registra trestov obžalovaného, lustráciu v registri priestupkov obžalovaného.

Súd posudzoval všetky vykonané dôkazy z hľadiska ich závažnosti, prípustnosti a vierohodnosti a dospel k záveru, že výpovede poškodenej a oboznámené listinné dôkazy sú vierohodné, prípustné a získané zákonným spôsobom.

- Výrok o vine -

Z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní nepochybne vyplýva, že v období od 19.10.2016 až najmenej do 01.04.2022, s výnimkou obdobia od 03.03.2021 do 03.07.2021, kedy vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, v obci U. ani inde na území Slovenskej republiky úmyselne riadne a včas neplatil výživné na svoje maloleté deti J. J., narodeného XX.XX.XXXX, a W. J., narodenú XX.XX.XXXX, obaja bytom u matky X. R. v obci U. XXX, i keď mu vyživovacia povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa vyplývala priamo zo Zákona o rodine a výška vyživovacej povinnosti mu bola určená aj rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 25.02.2015, sp. zn. 19P/89/2014-16, právoplatným dňa 11.03.2015, tak, že je povinný prispievať na výživu maloletého J. sumou 50,-Eur mesačne a maloletej W. sumou 50,-Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky X. R., a následne rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa

12.10.2017, sp. zn. 11P/72/2017-32, právoplatným dňa 12.10.2017 bol obvinený zaviazaný prispievať na výživu syna J. sumou 100,-Eur mesačne a na výživu dcéry W. sumou 100,-Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky X. R., a hoci si bol obvinený vedomý tejto vyživovacej povinnosti voči svojim maloletým deťom J. a W. J. a za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona už bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 16.08.2016, sp. zn. 1T/64/2016, právoplatným dňa 27.10.2016.

Obžalovaný sa vo svojej výpovedi z prípravného konania v podstate sám ku skutku priznal, aj keď sa snažil celú situáciu zľahčovať a vyvíňovať sa zo skutku strohým konštatovaním, že nemal prácu a tak neplatil výživné. Na prvom hlavnom pojednávaní sám obžalovaný žiadal o primeraný časový interval s prihliadnutím na skutočnosť, že chcel uhradiť zameškané výživné, avšak bezúspešne, nakoľko aj v tom čase proklamované zamestnanie opäť pravdepodobne nezvládol a v čase rozhodovania súdu bol opäť nezamestnaný. Z jeho snahy o úhradu zameškaného výživného sa mu podarilo uhradiť za poskytnutý čas iba dňa 15.12.2021 sumou 420,- Eur.

Svedkyňa - poškodená X. R. na hlavnom pojednávaní potvrdila, že obžalovaný neuhradil zameškané výživné, bolo jej zaplatené len 15.12.2021 suma od neho bola 420 Eur. V januári už nedostala nič, ani vo februári. V januári jej bolo povedané, že si môže podať o nové náhradné výživné. Ale si nepodala. Má platiť 200 Eur mesačne, nezaplatil nič. Obžalovaný sa kontaktuje s deťmi maximálne cez Messenger si volajú, píšú, čo robí a tak. Komunikujú spolu. Ale záujem o to, či potrebuje niečo do školy, na výlet, alebo niečo iné, to vôbec. Nedostali od neho už osem rokov darček na Vianoce, na narodeniny.

Výpoveď poškodenej je potvrdená aj oboznámenými listinnými dôkazmi, z ktorých vyplýva povinnosť obžalovaného platiť na výživu syna J. sumou 100,-Eur mesačne a na výživu dcéry W. sumou 100,-Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky X. R., ako aj skutočnosť, že za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona už bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 16.08.2016, sp. zn. 1T/64/2016, právoplatným dňa 27.10.2016. Zároveň z oboznámených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že za dané obdobie si obžalovaný pravdepodobne svojou ľahkovážnosťou nevedel udržať akékoľvek zamestnanie, pričom sa ani nahlásil na úrade práce, prípadne a zabezpečiť si pravidelný zdroj príjmov, z ktorého by mohol výživné uhrádzať, o prácu opakovane prišiel vlastnou vinou a o sprostredkovanie zamestnania nepožiadaval ani úrad práce.

Zároveň z oboznámených listinných dôkazov mal súd za preukázanú aj celkovú výšku zameškaného výživného, ktorá ku dňu 01.04.2022 predstavovala sumu 10.367,21,-Eur, s tým že obžalovaný reálne za skúmané obdobie uhradil výživné len dňa 02.05.2017 sumou 304,-Eur a dňa 28.04.2020 sumou 8,79,-Eur (cestou exekúcie) a dňa 15.12.2021 sumou 420,- Eur.

O vierohodnosti poškodenej súd nemal žiadne pochybnosti, s prihliadnutím aj na zhodu jej výpovede s listinnými dôkazmi, kde sa v podstatných bodoch zhodovali a žiadnym spôsobom si neodporovali.

Na základe vyššie uvedených zistení súdu bolo v trestnom konaní preukázané, že sa stal skutok, ktorý je predmetom obžaloby, a že obžalovaný najmenej dva mesiace v období od 19.10.2016 až najmenej do 01.04.2022 úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a uvedený čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Pokiaľ ide o formu zavinenia obžalovaného, súd je toho názoru, že obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, nakoľko úmyselne a hlavne vlastným zavinením neplatil výživné. Vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného súd vyhodnotil závažnosť tohto činu ako vyššiu než nepatrnú.

Súd preto uznal obžalovaného za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

- Výrok o treste -

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu vychádzal súd najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Následne bolo po vyjadrení procesných strán na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie oboznámením sa so správami o povesti na obžalovaného (register priestupkov, odpis z RT, lustrácia v STA), z ktorých bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ 7x súdne trestaný, predovšetkým pre majetkovú trestnú činnosť, za ktoré vykonával aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, pričom pre toto konanie je podstatné odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 16.08.2016, sp. zn. 1T/64/2016, právoplatným dňa 27.10.2016 a to za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Voči obžalovanému sa na súdoch v Slovenskej republike momentálne nevedú ďalšie trestné konania. Obžalovaný bol v skúmanom období 1x priestupkovo postihovaný pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jej pomery a možnosti jeho nápravy. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že nezistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť a zároveň súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Trestného zákona - bol už v minulosti súdne trestaný - odsúdenie Okresného súdu Malacky, sp. zn. 2T/146/2001 zo dňa 11.03.2002), podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, nakoľko bola prevaha priťažujúcich okolností (zvyšuje sa dolná hranica o jednu tretinu), uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, (t.j. na samej upravenej, spodnej hranici trestnej sadzby trestného činu podľa 207 odsek 3 Trestného zákona, keď trest mohol ukladať v sadzbe od 28 mesiacov do 5 rokov (pôvodná sadzba od 1 roka do 5 rokov,)), na výkon ktorého súd obžalovaného zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný nebol vo výkone nepodmienečného trestu v predchádzajúcich sa 10 rokov. Súd v tomto prípade konštatuje, že nemohol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby, s ohľadom na osobu obžalovaného, na ktorého nepôsobil doposiaľ prevýchovným účinkom predošlý uložený trest odňatia slobody a o jeho ľahostajnom prístupe k spáchanej trestnej činnosti svedčí aj skutočnosť, že sa trestnej činnosti dopúšťal v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia za totožný trestný čin a to za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

V prípade náhrady dlhu obžalovaného na výživnom na svoje maloleté deti súd konštatuje, že dlh páchatela spočívajúci v nezaplatenom výživnom nie je dlhom zo škody spôsobenej trestným činom, ale dlhom z nesplnenia zákonnej povinnosti. Preto nemožno uplatniť dlžné výživné v trestnom konaní podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku, čím však nie je vylúčené uložiť obžalovanému primerané obmedzenie podľa § 50 ods. 1, § 51 ods. 1 Trestného zákona, avšak ani aplikácia tohto ustanovenia neprichádza do úvahy, nakoľko súd obžalovanému ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody.

Takto uložený trest, podľa názoru súdu, v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.